

Universiteit
Leiden
The Netherlands

De week van ... Jessie Post

Post, J.

Citation

Post, J. (2009). De week van .. Jessie Post. *Bestuurskundige Berichten*, 24(1), 18-19. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211789>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211789>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

De week van...

Jessie Post

Jessie Post is derdejaars student Bestuurskunde in Leiden. Eén van haar voornemens voor 2009 was dat ze het iets minder druk zou gaan maken voor zichzelf. Dit blijkt nog niet echt gelukt te zijn. Naast studeren houdt Jessie zich ook bezig met commissieswerk, haar bijbaantje bij de studielijn, lunchafspraken, haar jaarclub, feestjes en tal van andere activiteiten.

Bestuurskundige Berichten liet Jessie een week lang van 23 t/m 27 februari een dagboek bijhouden over haar studie en alles wat ze eraan doet.

Maandag 23 februari 2009

Op maandagochtend moet ik meestal werken. Ik werk bij de studielijn; de informatielijn van de Universiteit Leiden. Mijn werk bestaat uit het beantwoorden van vragen over de opleidingen van de universiteit via telefoon en e-mail. Verder verzend ik brochures, verwerk ik aanmeldingen voor open dagen en check ik het forum van www.studereninleiden.nl. Dit doe ik met vijf andere studenten. Het team is jong en dynamisch en bovenal enorm gezellig. Het is geen straf om hier te werken, integendeel. 's Middags heb ik college van het vak Beleid 3. Ik ben nu derdejaars student en ben bezig met het afronden van mijn bachelor. Vorig jaar heb ik een beetje vertraging opgelopen doordat ik bestuur deed van de B.I.L., waardoor ik momenteel vier vakken volg. Dit vereist enige planning.

Om een uur of zeven schuif ik aan bij cordialeten. Ik ben lid van de studentenvereniging Augustinus en maak nu al bijna 2,5 jaar deel uit van een hele leuke jaarclub: Thaleia. Onze jaarclub (ook wel cordial genoemd) bestaat uit negen meiden. Elke maandagavond eten we samen, kletsen we bij en we gaan nog af en toe naar de borrel op Augustinus.

Dinsdag 24 februari 2009

Met de deadline voor het inleveren van de inleiding van mijn bachelorscriptie in het vooruitzicht (lees: die is morgen) sta ik vandaag op tijd op en ga ik aan de slag. Ik schrijf mijn bachelorscriptie bij de heer de Zwart en mijn onderwerp is positieve discriminatie van vrouwen. In mijn scriptie bestudeer ik de situatie in Noorwegen omdat topbedrijven daar inmiddels wettelijk verplicht zijn om op 40 % van de topfuncties vrouwen te hebben zitten. Om 17.30 fiets ik weg bij FSW, richting het sportcentrum. Samen met een vriendin probeer ik elke week naar Steps te gaan. Dit doen we bij het sportcentrum van de Universiteit. Meestal eten we daarna samen, zo ook vanavond. Om 21.00 ga ik echter huiswaarts want ik wil nog even de laatste puntjes op de i zetten van mijn inleiding.

Woensdag 25 februari 2009

Om 11.00 begint de vierde bachelorscriptie bijeenkomst. Zoals het een echte Leidse student betaamt kom ik nog net binnen het Leids Kwartiertje binnenrennen. Ik praat even kort met wat studiegenoten. Tijdens de bijeenkomst leren we over de relatie tussen theorie, een vraagstelling en een casus. Om 12.50 race ik richting mijn werk, op Rapenburg 70. Ik werk deze middag met Sjaak, Jamie en Iris: stuk voor stuk leuke collega's, dus de tijd vliegt om. Om 17.30 fiets ik naar Ruud, een goede vriend van me. Omdat zijn keuken wordt verbouwd, besluiten we om te gaan eten bij de Oude Harmonie, waar we uitgebreid bijpraten. De vegetarische lasagne smaakt erg goed. Om 20.45 scheiden onze wegen echter, want ik ga naar de proefles Zumba bij het sportcentrum. Zumba is een nieuwe fitness rage uit Amerika. Het is een soort fitness gecombineerd met salsa en het klinkt erg leuk. Mijn vaste stepsmaatje, Manou, en ik zijn erg benieuwd. De opkomst is enorm: ruim 60 mensen staan even later te swingen in de veel te kleine schermzaal. Manou en ik zijn euforisch: dit gaan we vaker doen! Een paar uur later val ik, helemaal kapot maar heel voldaan, in slaap.

Donderdag 26 februari 2009

Op donderdagochtend heb ik college van het vak Bestuursfilosofie. De heer Rutgers vertelt dit keer over verantwoordelijkheid en het probleem van de vele handen. Om 13.00 moet ik wederom werken. Normaal werk ik 8 uur per week, maar soms komt het zo uit dat ik de ene week meer werk en de andere week juist minder, heel flexibel dus.

Om 18.00 is er een bedrijvenborrel van de B.I.L. Vorig jaar organiseerde ik deze bedrijvenborrels, dus ik kan

het niet maken om niet te verschijnen in de Einstein. Hoewel ik het Openbaar Ministerie niet direct als mijn toekomstige werkgever beschouw, vind ik het een interessante presentatie. Verder is het een goed moment om bij te praten met mijn bestuursgenoten van vorig jaar. Na afloop vertrek ik met Jasper, een goede vriend van me, en mijn zusje naar Den Haag. We gaan naar een cabaret voorstelling van Ronald Goedemondt. Eind december heb ik zijn vorige show op tv gezien en dat vond ik zo goed, dat ik hem ook een keer live wil zien. Hij blijkt ook in het echt hilarisch te zijn; de tranen rollen over mijn wangen. Na afloop doen we nog even een drankje in Den Haag waarna we op een beetje gek, maar heel gezellig feestje van Itiwana eindigen.

Vrijdag 27 februari 2009

Op vrijdagmiddag vertrek ik met Erik, een studiegenoot, naar de masterbeurs in de Jaarbeurs in Utrecht. Ik ben sinds kort begonnen met het kijken naar de mogelijkheden voor na mijn bachelor bestuurskunde. Misschien een beetje vroeg, aangezien ik pas in september 2010 aan mijn master wil beginnen, maar ik begin graag op tijd met dit soort dingen. Bovendien kan ik vanaf september niet meer naar open dagen, omdat ik dan een half jaar in Vancouver ga studeren.

Erik en ik struinen drie uur lang over de beurs, praten met allerlei studenten, docenten en studieadviseurs en verlaten om 17.00 het gebouw met een volle tas met brochures en chocola, ondanks ons voornemen om niet teveel mee te nemen. We drinken nog even koffie in de binnenstad, waarna ik uit eten ga met een vriend. Rond 23.30 reis ik terug naar Leiden. Eenmaal thuis word ik gebeld door één van mijn collega's, of ik nog even kom dansen in de Odessa met de rest. Natuurlijk zeg ik ja, want ik ben altijd in voor een dansje. Uiteindelijk eindigen we met z'n zessen op SSR, waar we pas om 04.30 weer de deur uitgaan. Rond vijven val ik in een diepe slaap na een enorm leuke, drukke week.

Waarde leden,

Jaap Stam

De defensie van het Nederlands Elftal heeft grote namen gekend (Rinus Israel, Arie Haan, Ronald Koeman). Meer van mijn tijd is Jaap Stam. Jaap Stam begon zijn voetbalcarrière bij FC Zwolle om vervolgens binnen drie jaar een fenomeen op de Nederlandse velden te worden door zijn wekelijkse tomeloze inzet bij PSV. Na tweeënhalf jaar PSV verkaste Jaap Stam voor het astronomische bedrag van 16 miljoen euro naar Engeland.

Stam blonk uit in zijn specialiteit voetbal, maar wat nu als een legerofficier uitblinkt in zijn specialiteit? Het tijdperk Abe Lenstra is in het voetbal al decennia passé, maar internationale transfers bij Defensie komen nog altijd niet voor. Europese samenwerking is het credo, maar voor het echte succes moet een team soms om één beslissende pion gesmeed worden. Wanneer een land als Frankrijk juist teveel kwaliteit in haar Defensieapparaat heeft kan dit weer verlamdend werken. Zodoende zou ik opteren voor een Europese academie van toplegerleiders die niet meer aan land en haard verbonden zijn, maar door middel van adequate voorzieningentoeiding en mankracht kan zorgen voor een optimaal werkend leger.

Na zijn glorietijd bij Manchester United, Lazio Roma en tenslotte AC Milan keerde Stam terug op de Nederlandse velden bij Ajax. Bij zijn terugkeer nam hij een karrenvracht aan ervaring met zich mee om het team Ajax te verbeteren. Bij Defensie kan leiderschap ook niet eeuwigdurend zijn. Een leider heeft, weliswaar niet fysiek, een expiratedatum. Wanneer een leider toch de tijd neemt om zijn opvolger(s) zijn ervaringen en tips mee te geven blijkt zijn echte klasse. De terugkeer van Stam kan hieraan geschaard worden, evenals zijn abrupte einde. Stam was klaar, Stam kon zijn teamgenoten niet meer motiveren, Stam zijn taak zat erop.

Ad Schoonderwoerd
Penningmeester van het 24e bestuur der B.I.L.